

vi hører. Det skal så vejes op i forhold til dem, vi laver et indgreb over for.

Så mener hr. Keld Albrechtsen, at man ikke kan sige, at det er et stort bureaukratisk indgreb, når 95 pct. af andelsboligforeningerne samtidig har de her regler. Jo, det er det. For de 95 pct. af andelsboligforeningerne har frit valgt at indføre de her regler, og for os i Venstre er der en meget stor forskel.

Vi siger ikke: Nå, men når det alligevel fungerer sådan, så kan vi lige så godt lave en lov, for en lov er altid mere stiv og meget sværere at regulere i forhold til det, man selv kan ude i den enkelte andelsboligforening. Så der er en stor forskel. Og vi vil ikke bare indføre en lov, fordi vi siger, at 95 pct. har det alligevel, så det rammer kun de sidste 5 pct.

Så til hr. Morten Homann omkring den lille mand: Vi vil beskytte den lille mand. Den lille mand er også andelshaveren, som køber og sælger en andelsbolig, hvor der ikke er sorte penge under bordet, og som bliver ramt af ikke at kunne få indflydelse på, hvem vedkommende vil sælge til.

Vi vil gerne have det her sat lidt i perspektiv i forhold til, hvor mange det rammer. Og her rammer vi altså den lille andelshaver, som også har købt sin andelsbolig i forventning om, at man har lidt indflydelse på, hvem man kan overdrage den til. Det vil vi respektere.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jamen hvis man læser lovforslaget, så fremgår det jo også ganske tydeligt, at der er et bredt spektrum, hvor man som ejer eller sælger af en andel har indflydelse på, hvem der kan overtage den.

Det, det drejer sig om, er, at der er nogle mennesker, som kommer i klemme. Vi har hørt, og vi har dokumenteret historierne. Vi ved ikke, hvor mange der er, men der er i hvert fald ganske beviseligt nogle historier, hvor det er meget, meget store beløb – op i 100.000-kr.-klassen – som betales under bordet.

Det rammer altså nogle mennesker, og det er nogle mennesker, som man må konstatere at Venstre ikke vil hjælpe. Jeg synes, at det her forslag er et godt bud på, hvordan man får hjulpet de her mennesker, som Venstre åbenbart vil lade i stikken.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Venstre er ikke tilhænger af, at vi indfører en lovgivning for at løse nogle små problemer, som vi ved er der, for så at ramme en hel masse andre uskyldige mennesker. Det er omvendt slet ikke rimeligt.

Nu er jeg ikke jurist og retspolitikker, men det her er jo ulovligt. I Venstre siger vi også, at penge under bordet accepterer vi ikke, men det er ikke svaret at lægge de her bånd på alle landets andelsbolighavere.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Lissa Mathiasen. Og så tror jeg, vi er ved at være færdige, men fru Hvilshøj får selvfølgelig mulighed for at svare.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det var egentlig den sidste bemærkning, fru Rikke Hvilshøj kom med, som jeg undrede mig lidt over: Det er ikke rimeligt at ramme så mange for at hjælpe nogle få.

Hvem bliver ramt af det her? Dem, som jeg kan se bliver ramt, er dem, som får pengene under bordet. Skal det forstås sådan, at Venstre synes, det er synd at ramme dem? Det synes vi ikke fra forslagsstillernes side. Jeg synes til gengæld, det er synd, at de, der godt vil have en andelsbolig, kan risikere at blive ramt af det her.

Men hvad mente man egentlig fra Venstres side med den bemærkning?

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg er ked af, at fru Lissa Mathiasen så ikke helt har hørt, hvad jeg har sagt: Venstre vil overhovedet ikke forsvare de her handler, hvor der er penge under bordet.

Men dem, vi rammer, er alle dem, som vi med lovgivning om, hvordan man i øvrigt kan handle andelsboliger, lægger snærende bånd for. Og jeg er overbevist om, at langt de fleste handler foregår på helt reel vis, at det, vi taler om, er et lille problem.

Andelshavere har en berettiget forventning om, at de har lidt indflydelse på, hvem de kan sælge deres andel til. Det tager vi fra dem på den her måde, og der er det sådan set blot, jeg beder om, at tingene bliver sat lidt i relation til hinanden.